

ת"פ 1522/09 - מ.י. לשכת תביעות ירושלים נגד ע.ג.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1522-09 מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי) נ' 16 פברואר 2014
ג'

בפני כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ, ס. נשיא
בעניין: מ.י. לשכת תביעות ירושלים (פלילי)

נגד

ע.ג.

גזר דין חלקי

העובדות וטענות הצדדים

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום והוא הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות כדלקמן: שתי עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק), שלוש עבירות של העלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק, שתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק, עבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי לפי סעיף 216(א)(1) לחוק ובחמש עבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק. הנאשם זוכה מהאישום החמישי שהוגש נגדו וכן ממספר עבירות בודדות באישומים אחרים.

2. התיק התנהל ונשמע בפני כב' השופטת ר. פרידמן - פלדמן, והיא שנתנה את הכרעת הדין המפורטת והמקיפה בתיק. אציין בקצרה כי הנאשם הואשם הורשע בעבר בעבירות אלימות חמורות נגד אשתו. בית המשפט הוציא נגד הנאשם צווי הרחקה ממשפחתו וכן מבית המשפט לענייני משפחה. כתב האישום המתוקן שהוגש נגד הנאשם פותח בתיאור אירוע שבו הגיע הנאשם סמוך לבית המשפט לענייני משפחה בירושלים כשעימו ציוד הכולל שק שינה, מחשב נייד, מדפסת, ציוד משרדי רב ומזון. הוא סירב לבקשת המאבטחים לעזוב את המקום, ולאחר מכן סירב גם להוראות שוטרים להתפנות מהמקום. הנאשם נעצר וכשהובא לתחנת המשטרה איים על השוטרים והפריע להם בביצוע תפקידם. באישומים שלאחר מכן מתואר כי על אף שהוצא נגד הנאשם צו הרחקה האוסר עליו להגיע לבית המשפט ללא הזמנה ולהציב מטלטלין בתחום 100 מטר מבית המשפט, הנאשם הגיע למקום פעם אחר פעם, בחלק מהמקרים הביא עימו מטלטלין, באחר המקרים קשר את עצמו בשרשראות לעמוד ובמהלך הניסיונות לפנותו מהמקום השמיע דברי גנאי ואיומים כלפי השוטרים והתעמת עימם. הנאשם הורשע, כאמור, לאחר ניהול הוכחות בעבירות המתוארות לעיל.

3. ב"כ המאשימה טען לרשימת מתחמים לעבירות השונות בהן הורשע הנאשם (לעבירות ולא לאישומים). הוא טען כי יש להגן על שלטון החוק ועל השוטרים הממלאים תפקידם, וכי הנאשם הוא אדם אלים אשר עשה את האלימות לאורח חיים. התובע ביקש להטיל על הנאשם עונש של שלושים ושישה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי וכן להפעיל

עמוד 1

נגדו מאסר על תנאי לארבעה חודשים.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם פעל מתוך מצוקה וחוסר אונים וכי מעשיו היוו מטרד יותר מאשר פגיעה בשלטון החוק. לדברי הסיניגור הנאשם פעל מתוך תסכול על כך שלא התאפשר לו לראות את בנותיו. הוא ביקש להימנע מלהטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, ציין רקע נפשי מסוים ביסוד האירועים והעלה אפשרות להפנות את הנאשם לשירות המבחן. הסיניגור ביקש להימנע מלהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל.

דין והכרעה

4. כל אחת מהעבירות שבהן הורשע הנאשם אינה נמנית בין העבירות החמורות שבספר החוקים. החומרה הקיימת היא בעיקר בריבויין והצטברותן של העבירות.

הערכים המוגנים על ידי העבירות בהן הורשע הנאשם הם שמירת הסדר הציבורי והנורמות של כיבוד החוק וציות לחוק, הגנה על שוטרים הפועלים לשמירת החוק וכיבוד החלטות בית המשפט.

אין ספק שכיבוד החוק והפועלים בשם החוק ושמירת הסדר הציבורי הם ערכים חשובים וראויים להגנה. אולם במשטר דמוקרטי ניתן להשלים עם אי שמירה על ערכים אלה, כשהיא נעשית במקרים הראויים ובמידה מתקבלת על הדעת, לצורך הגנה על אינטרסים ראויים אחרים. מימושם של חופש הביטוי, הזכות למחאה ולהבעת דעה, יוצרים לעיתים מצבים שיש בהן הפרה של הסדר הציבורי וחובת הציות לחוק. אלו נתפסים כלגיטימיים כל עוד נשמרים בהם גבולות ראויים, ובעיקר כל עוד אין הם מגיעים לגדר מעשי אלימות או פגיעה של ממש בזולת.

באירועים שבפני, הנאשם חרג מגדר התנהגות שניתן להשלים עימה, בכך שהתעמת עם השוטרים, איים עליהם, הפר את צווי בית המשפט ועוד. עם זאת, אני סבורה כי בקביעת מתחם הענישה, כמו גם בעונש שיוטל על הנאשם במסגרת המתחם, יש להביא בחשבון את כלל האינטרסים הראויים להגנה ולא רק את האינטרס המוגן על ידי העבירות שביצע הנאשם. יש לייחס משקל גם לעובדה שעל אף שהנאשם עבר עבירות, הוא לא הורשע בעבירת אלימות כלשהי.

5. אני סבורה כי מתחם הענישה לכל אחד מהאירועים בהם הורשע הנאשם נע בין עונש שאינו כולל מאסר לבין מאסר קצר.

במקרה זה נכון יהיה לגזור על הנאשם עונש כולל לכל האירועים, שכן מדובר בסדרת אירועים הדומים זה לזה מבחינת אופיים, כולם בוצעו על רקע דומה ובתוך תקופה קצרה יחסית של פחות מארבעה חודשים. מתחם הענישה לכלל האירועים נע בין עונש משמעותי שאינו כולל מאסר בפועל לבין מאסר לתקופה של שנה וחצי.

6. במסגרת השיקולים שיש להביא בחשבון בתוך המתחם, אני מתחשבת בנסיבות ביצוע העבירה: מחד גיסא, מדובר בריבוי אירועים (כתב האישום המתוקן מונה שמונה אישומים שהנאשם זוכה מאחד מהם) כשבחלק מהאישומים הורשע הנאשם במספר עבירות. המעשים מתוכננים מראש ובוצעו באופן מכוון ובהתרסה. מאידך גיסא, העבירות אינן מן החמורות ביותר, והנזק שגרמו אינו חמור במיוחד. עיקר החומרה במעשיו של הנאשם היתה בהתנגדותו לפינוי ובדבריו לשוטרים, קללות שחלקן הגיעו כדי העלבת עובדת ציבור ואף אימים. אולם כאמור הנאשם לא הורשע ולו במעשה אחד שכלל הפעלת כח ואלימות.

7. מבחינת נסיבותיו האישיות של הנאשם, הנאשם לא הודה, לא נטל אחריות ולא שיתף פעולה עם רשויות.

האכיפה באופן כלשהו. לנאשם הרשעות קודמות, מהן הרשעות בעבירות של הפרת צווי בית משפט ואיומים, וכן עבירות תקיפה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואף פגיעה כלפי בת זוגו. כפי שעלה מהכרעת הדין ומטיעוני הצדדים, הרקע לעבירות נשוא תיק זה הוא תסכולו של הנאשם ומחאתו על ההליכים המשפטיים שבהם היה מעורב בענייני משפחתו.

מחד גיסא קיימת חומרה בכך שהנאשם לא שינה את דרכיו וביצע עבירות נוספות כאשר עומדות לחובתו מספר הרשעות קודמות, ולאחר שריצה עונש מאסר שהוטל עליו בת"פ 2520/06 למשך שנה ונגזר עליו עונש מאסר לשלושים ושישה חודשים בת"פ 38815-04-10. מאידך גיסא יש משקל של ממש לעובדה שבשונה מן העבר, במקרה הנוכחי הנאשם לא תקף ולא פעל באלימות, ותייעל את רגשותיו לאפיקים מזיקים פחות. לא ברור אם יש לראות בעבירות נשוא תיק זה משום המשך לדרכיו של הנאשם בעבר, ובמקרה זה להטיל עליו עונש חמור, או שמא הן מעידות על שינוי באורח חייו של הנאשם, אשר תחילתו בהורדת מת האלימות שבמעשיו והמשכו בהימנעות מביצוע עבירות.

8. עובדה נוספת המובאת בחשבון היא הזמן הרב שעבר מאז ביצוע העבירות. מדובר באירועים שהתרחשו בתקופה שמחודש נובמבר 2008 עד פברואר 2009. העיכוב נובע בחלקו מהזמן הרב שנדרש לשמיעת כל העדים, ומכל מקום לא ניתן להטיל על הנאשם את האחריות העיקרית לחלוף הזמן. הנאשם אף ריצה עונש מאסר בחלק מהתקופה.

9. ב"כ המאשימה ביקש להפעיל מאסר על תנאי תלוי ועומד נגד הנאשם, אולם מן החומר שהוצג עולה כי אין מאסר כזה, שכן התנאי שהוטל על הנאשם בת"פ 2520/06 הופעל בת"פ 38815-04-10, והתנאי שהוטל על הנאשם בת"פ 38815-04-10 חל על עבירות אלימות כלפי בני משפחה, כך שאינו בר הפעלה כאן.

אציין עוד כי על פי הרישום הפלילי של הנאשם, על פסק הדין בת"פ 38815-04-10 הוגש ערעור והערעור התקבל. אולם אין בפני פירוט של העונש שנקבע בערעור.

10. אני סבורה שלנוכח הנסיבות שפירטתי וחוסר הבהירות בנוגע למצבו של הנאשם כיום ועמדתו כלפי העבירות שביצע, נכון יהיה לגזור את עונשו של הנאשם לאחר קבלת תסקיר משירות המבחן. על אחת כמה וכמה לאור עמדת המאשימה, העותרת לעונש מאסר לא קצר.

הנאשם מופנה, איפוא, לקבלת תסקיר של שירות המבחן

ניתן היום, ט"ז אדר תשע"ד, 16 פברואר 2014, בנוכחות הצדדים.